

Dámón Athénský

Fragmenta DK 37 B

B 1 = Cicero, De orat. III, 33, 132

num geometriam Euclide aut Archimede, num musicam Damone aut Aristoxeno, num ipsas litteras Aristophane aut Callimacho tractante tam discerptas fuisse [existimas], ut nemo genus universum complecteretur?

B 2 = Filodémos, De musica IV, 33, 37 (104 Kemke)

πολλοὶ δ' ἔτι νομίζουσι προσήκειν αὐτῆς [τῆς μουσικῆς] μεταλαμβάνειν τοὺς χαρίεντας καὶ μετεληφέναι (col. 34) καὶ Δάμων εἰ τοιαῦτα πρὸς τοὺς ἀληθινούς ἀρεοπαγίτας ἔλεγε καὶ μὴ τοὺς πλαττομένους, ἐφενάκιζεν ἀτηρῶς.

B 3 = Filodémos, De musica I; fr. 11 (7 Kemke)

οἱ παίζον[τες ... τ]ῆν ἄσωντον [κατὰ Δά]μωνα παι[γ]νιάν.

B 4 = Filodémos, De musica I, 13 (7 Kemke; Gomperz zu Phil. v. d. Musik 10)

καὶ τὴν ἕξιν ποι[ή]σειν ἀρμ]ονικωτάτην καὶ ῥυθμικωτάτην, ἐπιζητή[σαντος] δέ τις, πότερον εἰς [πάσας τ]ὰς ἀρετὰς ἢ τινὰς ἢ [μουσικ]ῆ προάγει, Δάμωνα [πάλιν φη]σὶν τὸν μουσικὸν [εἰς πάσα]ς σχεδὸν οἶεσθαι· λέ[γειν γὰρ] αὐτόν, προσήκειν [ἄιδοντ]α καὶ κιθαρίζον[τα τὸν πα]ῖδα μὴ μόνον ἀνδρε[ίαν ἐμφαί]νεσθαι καὶ σω[φροσύνη]ν, ἀλλὰ καὶ δι[καιοσύνη]ν.]

B 5 = Plútarchos, De musica 16

ἀλλὰ μὴν καὶ τὴν ἐπανειμένην Λυδιστί, εἴπερ ἐναντία τῇ Μιξολυδιστί, παραπλησίαν οὔσαν τῇ Ἰάδι, ὑπὸ Δάμωνος εὐρῆσθαι φασι τοῦ Ἀθηναίου.

B 6 = Athénaïos, Deipnosophistae XIV, 25 Kaibel; p. 628c

οὐ κακῶς δ' ἔλεγον οἱ περὶ Δάμωνα τὸν Ἀθηναῖον ὅτι καὶ τὰς ᾠιδὰς καὶ τὰς ὀρχήσεις ἀνάγκη γίνεσθαι κινουμένης πῶς τῆς ψυχῆς, καὶ αἱ μὲν ἐλευθέριοι καὶ καλαὶ ποιούσι τοιαύτας, αἱ δ' ἐναντίαι τὰς ἐναντίας.

B 7 = Aristeidés Quntil., De musica II, 14

ὅτι γὰρ δι' ὁμοιότητος οἱ φθόγγοι συνεχοῦς μελωιδίας πλάττουσί τε οὐκ ὄν ἦθος ἔν τε παισὶ καὶ τοῖς ἤδη προβεβηκόσι καὶ ἐνδομυχοῦν ἐξάγουσιν, ἐδήλουν καὶ οἱ περὶ

Δάμωνα· ἐν γοῦν ταῖς ὑπ' αὐτοῦ παραδεδομέναις ἀρμονίαις τῶν φερομένων φθόγγων ὅτε μὲν τοὺς θήλεις ὅτε δὲ τοὺς ἄρρενας ἔστιν εὐρεῖν ἤτοι πλεονάζοντας ἢ ἐπ' ἔλαττον ἢ οὐδ' ὅλως παρελιημένους, δῆλον ὡς κατὰ τὸ ἦθος ψυχῆς ἐκάστης καὶ ἀρμονίας χρησιμευούσης.

B 8 = Platón, Laches 197d

καὶ γάρ μοι δοκεῖς οὐδὲ ἠισθηῆσθαι, ὅτι ταύτην τὴν σοφίαν παρὰ Δάμωνος τοῦ ἡμετέρου ἐταίρου παρείληφεν, ὁ δὲ Δάμων τῷ Προδίκῳ πολλὰ πλησιάζει, ὅς δὴ δοκεῖ τῶν σοφιστῶν κάλλιστα τὰ τοιαῦτα ὀνόματα διαιρεῖν.

B 9 = Platón, Respublica III; 400a-b

ὅτι μὲν γὰρ τρί' ἄττα ἐστὶν εἶδη, ἐξ ὧν αἱ βάσεις πλέκονται [τὸ ἴσον, τὸ διπλάσιον, τὸ ἡμιόλιον] ὥσπερ ἐν τοῖς φθόγγοις τέτταρα ὅθεν αἱ πᾶσαι ἀρμονίαι, τεθεαμένος ἂν εἴπομι· ποῖα δ' ὁποῖου βίου μιμήματα, λέγειν οὐκ ἔχω.

(400b) ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ μετὰ Δάμωνος βουλευσόμεθα, τίνες τε ἀνελευθερίας καὶ ὕβρεως ἢ μανίας καὶ ἄλλης κακίας πρέπουσαι βάσεις, καὶ τίνες τοῖς ἐναντίοις λειπτέον ῥυθμούς. οἶμαι δέ με ἀκηκοέναι οὐ σαφῶς ἐνόπλιόν τέ τινα ὀνομάζοντος αὐτοῦ ξύνθετον καὶ δάκτυλον καὶ ἠρῶϊόν γε, οὐκ οἶδα ὅπως διακοσμοῦντος καὶ ἴσον ἄνω καὶ κάτω τιθέντος, εἰς βραχὺ τε καὶ μακρὸν γιγνόμενον, καί, ὡς ἐγώ οἶμαι, ἱαμβον, καὶ τιν' ἄλλον τροχαῖον ὀνόμαζε, μήκη δὲ καὶ βραχύτητας προσῆπτε. καὶ τούτων τισὶν οἶμαι τὰς ἀγωγὰς τοῦ ποδὸς αὐτὸν οὐχ ἦττον ψέγειν τε καὶ ἐπαινεῖν ἢ τοὺς ῥυθμούς αὐτούς, ἤτοι ξυναμφοτέρων τι. οὐ γὰρ ἔχω λέγειν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ὥσπερ εἶπον, εἰς Δάμωνα ἀναβεβλήσθω· διελέσθαι γὰρ οὐ μικροῦ λόγου.

B 10 = Platón, Respublica IV; 424c

εἶδος γὰρ καινὸν μουσικῆς μεταβάλλειν εὐλαβητέον ὡς ἐν ὄλωι κινδυνεύοντα· οὐδαμοῦ γὰρ κινουῦνται μουσικῆς τρόποι ἄνευ πολιτικῶν νόμων τῶν μεγίστων, ὡς φησί τε Δάμων καὶ ἐγὼ πείθομαι.